

[Hoff.]

de forskellige Løsninger, der er foreslaaet af andre end Kommissionen.

Det Afsnit af Fremsættelsestalen, som omhandler disse Løsninger, er yderst interessant, først og fremmest derved, at det virker som Vandbygningsdirektørens private Polemik mod de, jeg kunde fristes til at sige formastelige, der har tænkt sig, at der var andre Muligheder end Kommissionens. Denne Polemik, hvor Vandbygningsdirektøren taler gennem den højtærede Minister, gør et vist Indtryk af at være præget af Irritation, en Irritation, som maaske kan være menneskelig forstaaelig, men som en saa højtstaaende Embedsmand ikke burde give Udtryk for paa denne Maade. Dette maa ikke opfattes som nogen Bebrejdelse til den højtærede Minister, der naturligvis i denne Sag maa støtte sig til sine højtstaaende Embedsmænd.

Der er især to Punkter i denne Del af Fremsættelsestalen, som det kan være værd at fæste sig lidt nærmere ved. For det første Omtalen af Civilingeniør Ulrik Pedersens Projekt om en Kanal gennem Ferring Sø. Dette Forslag fremsat af en anset Fagmand søger man her at sætte i et latterligt Skær ved at sige, at Tanken herom først er fremført af en Pastor emeritus; for med al tænkelig Respekt for pastores emeriti virker det nærmest som et Forsøg paa at latterliggøre Ingeniør Ulrik Pedersens Forslag at nævne Pastor emeritus Andersens Tanke i denne Forbindelse. Man kan ikke sammenligne en af en usagkyndig henkastet Tanke om, at der muligvis kan bygges en Kanal, med en anset Fagmands Detailprojekt til en saadan Kanal. Naar det desuden anføres, at en anden Ingeniør allerede 9. Februar 1943 havde fremsat et lignende Forslag i Tidsskriftet „Ingeniøren“, er dette noget af en Tilsnigelse, idet det nævnte Forslag først blev offentliggjort paa et senere Tidspunkt end Civilingeniør Ulrik Pedersens Forslag. Den Maade, man har behandlet dette Forslag paa, giver en et Indtryk, som ikke indgyder Tillid til Argumentationen mod Forslaget.

Jeg tør ikke paatage mig at dømme disse Forslag imellem, men den Maade, hvorpaa man har søgt at reducere Ingeniør Ulrik Pedersens Forslag *in absurdum*, synes jeg ikke er helt passende i en Diskussion som denne.

Det andet Punkt, som svækker Troen paa, at Kommissionen virkelig har undersøgt alle Muligheder til Bunds, er Spørgsmaalet om Firmaet Christiani & Nielsens Projekt med en Svellekanal og Undgaaelse

af Sluseanlægget. Det synes at fremgaa af Fremsættelsestalen, at det har været ganske uberettiget at fremhæve Dr. Christianis Forslag som Støtte for Tanken om Undgaaelse af en Sluseanordning. Det virker lidt pinligt, at man bagefter ser, at dette ansete Firma gennem en lige udsendt Tryksag bestrider, at man kan tage dets Standpunkt til Indtægt for, at Sluseanordningen skulde være det eneste anvendelige, om Gennemsejlingen skal bevares.

I denne Forbindelse harcelleres der ogsaa over, at Firmaet Christiani & Nielsen ikke har turdet paatage sig at udføre sit Projekt i Entreprise for en forud fastlagt Byggesum og med Garanti for Anlæggets Holdbarhed. Dette Firmaets Standpunkt nævnes som et Tegn paa, at Firmaet i Virkeligheden ikke tror paa sit eget Forslags Gennemførlighed, siden det ikke tør paatage sig nogen Risiko. Jeg maa i denne Forbindelse pege paa, at et saadant Standpunkt fra en Entreprenørs Side ikke kan være noget ukendt og uacceptabelt for Vandbygningsdirektoratet, idet det mig bekendt svarer til de Betingelser, hvorpaa Ingeniør Fibiger i sin Tid gik i Gang med at bygge Havnene ved Hirtshals og Hanstholm.

Disse to Forhold bevirker, at det ikke er mig muligt at føle mig overbevist om, at der ikke kan tænkes andre brugbare Løsninger med Bevarelse af Gennemsejlingen end den, der her er forelagt. Dertil kommer yderligere et Synspunkt, som jeg ikke er sikker paa tidligere har været fremført. Det fremhæves, at det er nødvendigt at sikre Tangerne mod et fuldstændigt Gennembrud, og det er selvfølgelig rigtigt, og saa fremhæves det, at dette Gennembrud kan befrygtes, fordi Tangerne er saa overordentlig smalle. Dette sidste er vel rigtigt, hvis vi kun ser paa et Landkort, da det nemlig saa vil vise sig, at Sydtangen paa det smalleste Sted kun er 300—400 m bred, og Nordtangen kun ca. 500 m; men ser man paa et Kort, hvorpaa ogsaa Dybdekurverne i Vandet er med, bliver Billedet ændret meget stærkt, thi inden for begge Tanger er der store Strækninger med saa lavt Vand, at der ved Lavvande er helt tørt. Dersom der blot blev lagt maaske $\frac{1}{2}$ m Fyld paa her, vilde Tangerne have en Bredde paa ikke 300—500 m, men mellem 3 og 5 km, altsaa op imod det tidobbelte. Det gør en meget væsentlig Forskel paa en Tanges Modstandsdygtighed, om den kun er f. Eks 500 m bred og med flere mindre Vanddybder indenfor, eller om Tangen i Virkeligheden er 5 km bred, blot med en smal oversøisk og en bred under-